

vet et Bidrag til denne Sags grundigere Behandling, som Udvalget hidtil ikke har kunnet benytte, og jeg derfor maa antage, at Udvalget maa forbeholde sig senere at yttre sig i denne Henseende — Jeg skal derimod nu bede om Tilladelse til at besvare et Par enkelte Spørgsmaal, der ere blevne rettede til Udvalget. Saaledes er der, om jeg ikke feiler, af den ærede 3die Landstingsmand for 5te Kreds (Dreier) bleven reist Spørgsmaal om, naar Udvalget siger, at Sogneforstandernes Tal bliver uforandret, hvorledes det da er at forstaae. Det er efter Udvalgets Mening saaledes at forstaae, at, dersom der hidtil i et Sogneforstanderskab har været f. Ex. 4 valgte Sogneforstandere, 2 større Lodseiere og Præsten, saa vil deres Kreds for Fremtiden komme til at bestaae af 7 Valgte. Han har ligeledes gjort det Spørgsmaal, hvorfor der allerede i Udkastet fra Begyndelsen af og atter i det, som af Udvalget er optaget, er brugt det Udtryk: „under en anden Commune hørende Skolevæsen.“ Han har nemlig spurgt: „hvorfor skal det ellers ikke regnes sammen til at bedømme Vedkommendes Valgret, dersom han har udredet Noget i een Commune og Noget i en anden; og hvorfor skal det just gjøres gjældende med Hensyn til Skolevæsenet.“ Jeg skal i denne Henseende tillade mig en dobbelt Bemærkning. Først om, hvorfor det ikke skal gjøres gjældende i Almindelighed. Det forekommer mig nemlig temmelig indlysende, at, da den her foreslaaede Valgcensus er saa lille, som den i Virkeligheden er, saa er det næsten utænkeligt og i alle Tilfælde høist usandsynligt, at det Tilfælde synderligt vil forekomme, at En skulde have saa Lidt i een Commune, at han ellers ikke kunde vælges der, og desuden i en anden Commune skulde have Noget, saa at han kunde trænge til at lægge disse 2 Ting sammen, for at tilveiebringe de 3 Mk., som i Forbindelse med de 3 Dages Arbejde, der skyldes til Communen, vilde give ham Valgret. Hvad derimod Skolevæsenet angaaer, har Ministeriet med god Grund optaget en Bestemmelse derom i Udkastet, fordi Sognekommunerne og Skolekommunerne meget ofte ikke falde sammen. Det er saaledes Tilfældet ude hos mig. Naar altsaa en stor Deel af Sog-

nets Beboere henhører til en ganske anden Commune med Hensyn til Skolevæsenet, saa maatte det nødvendigen afgjøres ved en Lov, og saaledes som Loven har afgjort det, at disse Vælfærdige til Skolecommunen ikke desmindre ere at betragte som en Skat, som svares til deres Commune — den falder kun paa et andet Punkt — og at den altsaa er Noget, der ogsaa maa tages Hensyn til.

Den samme ærede Taler har gjort Udvalget det Spørgsmaal, om personelle Capellaner skulle være berettigede til at fungere, saaledes som vi have tænkt os, at Præsten skulde være berettiget til det. Det tør jeg ikke indlade mig paa at yttre Noget om. Det har ikke været behandlet i Udvalget, og min personlige Mening derom kan det vel ikke interessere den ærede Landstingsmand at vide. Muligen vil den høitærede Minister udtale sig i saa Henseende.

Al alle de øvrige enkelte Puncter, der have været for, vil jeg, for ikke at trætte det høitærede Things Laalmodighed, kun bede om Tilladelse til at berøre nogle faa. Naar det af en æret Taler fra Fyen, som sidder tilvænstre for mig (Skolef. Sørensen), er bleve gjort gjældende, at formeentlig ikke nødvendigen en Provst burde vælges til Amtsrådet, men derimod en hvilkensomhelst Geistlig i Amtsrådsdistrictet, saa er det naturligtvis en Tankegang, det ikke kan falde Udvalget vanskeligt at sætte sig ind i, da vi oprindeligt vare meest tilbøjelige til at tænke, at ogsaa denne Plads kunde besættes ved frit Valg. Det vil altsaa nærmest være Spørgsmaalet, hvorvidt der fra Regeringens Side skulde her ske særegne Bestemmeligheder i saa Henseende. Jeg for min Deel indseer ikke rettere, end at Sagen vel maatte lade sig gjøre, naar den Geistlige kun vedblev at vælges paa den Maade, Udvalget har troet at burde foreslaae for den interimistiske Tilstand, der i saa Henseende ønskes beholdt. — Det er blevet yttret, at man, for at berolige dem, der angste sig for stærkt bevægende Principer og for at give det Hele et mere konservativt Præg, hellere vilde tillade Præsten at blive i Sogneforstanderskabet. Derimod skal jeg nu først tillade mig den Bemærkning, at der fra en anden Side — som dog